

PISMO DAVORU MILASU.

Dragi Davore,

ti nisi dočekaao maturu, ali mi danas živimo zahvaljujući tebi, tvoja mladost i hrabrost vječno ostaju s nama. Danas sam maturant, u istoj školi koju si i ti pohađao, sjedim u učionicama koje si možda i ti gledao.

Ti nikada nisi dočekaao maturu, niti plesao na maturalnoj večeri, nisi dobio priliku graditi svoju budućnost. Tvoj život je prekinut prerano, ali tvoja hrabrost vječno ostaje s nama!

Da, mi možda hodamo istim hodnicima kao što si i ti, i učimo u istim učionicama kao ti, ali razlika je u tome što mi živimo zahvaljujući tebi i tvojoj hrabrosti.

Želim ti reći hvala. Hvala što danas živimo slobodno. Hvala što se možemo smijati, učiti i planirati budućnost. Sve ono što ti nisi mogao, mi ćemo živjeti i pamtiti.

U ovoj školi tvoje ime neće biti zaboravljeno. Uvijek ćeš biti jedan od nas. Hvala što si žrtvovao svoj život za nas!

Lana